

Iani Gvlielmi Verisimilivm Libri Tres

Gulielmus, Janus

Antverpiae, M. D. LXXXII.

Cap. XV. Pigmenta. Frumen siue rumen. Frunisci. Ruminari. Irrumare.
Varronis fragmenta aliquot correcta: duo composita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70877](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70877)

vel propter hoc cecum est. Emendo, aequum est. Ut dea, sed omnis hec curas alienas utiles, si modo &c. Vnde haud difficulter elicui, quod vatum arbitror: sed quis bac cura alienas vilitates. Adiicit deinde: Nos miseri sicut facultates patrimonij nostri, ita hoc opus alii preparamus, alii relinquemus.

In MS. erat preparabamus. Suspicor scribisisse Quintilianum, properabamus. Certe eleganter non potuit. Catullus:

Cum Medi properare nouum mare. Plautus Casina: Hanc tibi nunc venienti minus grauatae propero.

Properasse autem hos commentarios se gaudi mox diratis suæ ait ipsemet hoc ipso procmio non longe ab initio.

CAPUT XV.

Pigmenta. Frumen sive rumen. Frunisci. Ruminari. Irrumare. Varronis fragmenta aliquot correcta: duo composita.

E VARRONIS Marcipore Nonius adducit, in Conscribillare:

Astrologi non sunt qui conscribillarunt pingentes calum. Malum, pigmentis calum. Species intelligit animatum, quas in caelo fixerunt Mathematici, pinxerunt & pigmentis suis illustrarunt pictores.

In Optare:

Diogenes qui amicos qui iussus ab Alexandro rege, optare quid vellet, se facturum.

Corrigo, Diogenes Cynicus, qui. & mox: optare; quid vellet, se facturum. Notum votum philosophi est, relatum à Plutarcho, ne sibi apricanti officeret Alexander.

In Of-

In Offendere.

*Dein mittit virile vererum in flumen: offendit hunc
Volumnio.*

Flagitiosa sententia est: sed scripsit tamen Varrone,
in mitte virile vererum in frumen. Frumen sine rute
est pars colli qua esca denatur, inquit Festus: de
de ducta frunisci & ruminari; etiam irrumare, quod
quid sit me docere piget: hic certe nimium Romani
a Varrone explicatum est. Ex eiusdem Manius
laudat Nonius in Altus, Prospiciens & Limus, que
lim cohesisse non dubito:

*Habet aperte positam alimoniam sedens, altus alieno in
que post respiciens, neque ante prospiciens: sed linea
tra limites culina.*

Acris obiurgatio desidiae est: postremis verbis illius
sum videtur a. Ocnii fabulam, qui obliquus fure
torquet, & asinum spartum admordetem prae
lia non abigit.

CAPUT XVI.

Escendere. Exscendere. Nervi extendere. Cicero, Festus, Cacilius emendati.

ASSENTIOR doctissimis viris multa scripsi.
M. Tullium more maiorum; hoc est, vetustè & mi
mè ad captum nostræ ætatis litteratorum: quorum
libris nec vola ne restigium, quod dicitur; cum au
rum neglegentia, tum bonam partem audacia con
itorum. testem dabo locum ex Officiorum lib. n.

*Conscriberunt communiter edictum cum pena atque
dicio, constitueruntque, ut omnes servilis in rostra pos
meridiem descenderent.*

Quid, malum, hoc magistris in superiorum locis
descendatur? nusquam factum reperies: & non ex
cedit.